

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Josep Maria PIJUAN CANADELL
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-cinc de juliol del dos mil divuit.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa núm. 6000157/2016 seguida pel presumpte delictes de furt amb força en grau de temptativa.

Acusats: A. N. D., nascut el 18 d'agost de 1992 a La Massana, fill de Jan Lluís i de Mari Soledat, de nacionalitat andorrana, amb antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensat pel Lletrat Sr. Joan JULIÀ MONTERO, i

B. C. N. D., nascut el 18 de març de 1993 a Sant Julià de Lòria, fill de Mohamed i de Laziza, de nacionalitat andorrana, sense antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensat pel Lletrat Sr. David MONCLÚS LACRUZ.

Part acusadora: el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Nuria GARCIA VAL.

Magistrat ponent Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA: els acusats A. N. D., nascut el 18 d'agost de 1992, de nacionalitat andorrana i amb antecedents penals no computables en la present causa, i B. C. N. D., nascut el 18 de març de 1993, de nacionalitat andorrana i sense antecedents penals, posats de comú acord en obtenció d'un benefici econòmic, ver les 18:38 hores del dia 1 d'abril del 2016 s'introduïren al garatge Sucarana d'Escaldes-Engordany, aprofitant el moment en que un altre vehicle sortia del garatge, i es dirigiren al box portes 23 i 24 situat a la planta 2a A, box del que era llogater A. D. C. L. on hi guardava vehicles, motocicletes i peces de recanvi de la seva propietat, i mentre l'acusat A. N. D. efectuava tasques de vigilància, l'acusat B. C. N. D. forçà la maneta de la porta del box amb intenció d'obrir-la, no aconseguint obrir la porta al trencar-se la maneta, que dit acusat tirà darrera d'una columna, marxant tots dos del garatge en arribar al lloc un dels llogaters del garatge.

Els danys causats a la porta del box importaren la suma de 14,20 euros, que no es reclamada pel seu propietari en haver estat indemnitzat per la seva companyia d'assegurances.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius d'un delicte major de furt amb força en grau de temptativa de l'article 199.1 a) del Codi Penal, del qual estima responsables en concepte d'autors als acusats A. N. D. i B. C. N. D., sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, i demanà imposar a cadascun d'ells la pena de vuit mesos de presó

condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, així com al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil i de conformitat amb el que disposa l'article 18 del Codi de Procediment Penal, el Ministeri Fiscal sol·licitava la condemna dels acusats a indemnitzar al propietari del garatge en la quantitat de 14,20 euros import de reparació del pany del box.

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal ratificà el seu escrit de qualificació provisional, amb la sola modificació de que no hi havia lloc a responsabilitat civil per haver estat indemnitzat el propietari del garatge.

RESULTANT TERCER. La defensa de l'acusat B. C. N. D., en el seu escrit de qualificació provisional, mostrà el seu desacord amb l'exposició de fets del Ministeri Fiscal, entenent que els fets no eren constitutius del delictes major de furt amb força, sol·licitant l'absolució del seu defensat, no havent-hi lloc a la imposició de cap pena ni a la responsabilitat civil.

En l'acte del judici oral, la Defensa de l'acusat B. C. N. D. ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

La defensa de l'acusat A. N. D., en el seu escrit de qualificació provisional, mostrà el seu desacord amb l'exposició de fets del Ministeri Fiscal, entenent que els fets en cap cas eren constitutius d'infracció penal i sol·licitant l'absolució del seu defensat.

En l'acte del judici oral, la Defensa de l'acusat A. N. D. ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats constitueixen un delictes major de furt amb força en les coses en grau de temptativa, tipificat a l'article 199.1 a) en relació als articles

16.2, 17.1 i 54.1 del Codi penal, doncs ha quedat acreditat el forçament de la porta d'un box, fins arribar a trencar la maneta, per tal d'introduir-se els acusats a l'interior del box i apoderar-se d'algun dels objectes que hi havia al seu interior, vehicles, motocicletes i peces de recanvi, com té declarat a la Batllia el llogater B. C. N. D. (foli 90), ratificat al judici oral.

El delicte s'aprecia en el grau de temptativa perquè els autors no varen aconseguir apoderar-se de cap dels objecte que hi havia dins del box, per causes independents a la seva voluntat com fou la impossibilitat d'obrir la porta del box junt al fet de la ocasional presència d'un usuari del garatge.

CONSIDERANT SEGON. De l'esmentat delicte major en són responsable penalment els acusats A. N. D. i B. C. N. D. per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, participació que resulta de la prova practicada a l'acte del judici oral.

Ambdós acusats tenen reconeguda la seva presència al lloc dels fets, a la segona planta del garatge Sucarana, i més concretament han manifestat, tant a la Batllia com en l'acte del judici oral, que la seva intenció sols era la de mirar dins del box per si veien el vehicle Volkswagen Golf que, segons diuen, un altre xicot els havia comentat que estava en venda i que B. C. N. D. tenia interès en comprar, doncs buscava un Golf per a la seva germana. Que B. C. N. D. es va recolzar a la maneta de la porta del box per mirar al seu interior amb una llanterna, i que fou per aquest motiu que la maneta es trencà, negant que la seva intenció fos la d'apoderar-se del que hi havia dins del box (vehicles, motocicletes i peces de recanvi).

Però la versió dels acusats és absolutament inversemblant, per mancada de tota lògica.

Al·leguen que varen anar al garatge per veure si trobaven un vehicle Golf que un tal Pedro els havia dit que estava a la venda i, curiosament, ells varen anar directament al box portes 23 i 24 a la planta 2a A, on tenien coneixement de que s'hi guardaven vehicles, motocicletes i peces de recanvi, però no han aportat dades suficients per identificar aquest tal Pedro, ni s'han cuidat de localitzar-lo per a què adverés davant del Tribunal la versió de la compra del vehicle Golf.

De manera sorprenent es dirigiren directament del bar, on trobaren al tal Pedro que els assabentà de la venda del Golf, al garatge i al box ja esmentats, i curiosament un d'ells duia una llanterna. Així doncs, duien ja una llanterna amb anterioritat a tenir coneixement del fet de la venda del Golf, sent anormal dur al damunt una llanterna si un no té altra intenció que passejar.

Els defensor al·leguen que als acusats no se'ls trobà en possessió de cap eina apta per forçar la porta, però el cert és que els acusats marxaren del lloc i no se'ls va detenir fins el dia 26 d'abril, quan els fets són del dia 8 del mateix mes d'abril, motiu pel que no es pot tenir per provat que en el moment dels fets no dugessin cap eina. En canvi, sí és fet provat que duien una llanterna.

Tampoc és lògica la seva explicació de que no forçaren la maneta de la porta per obrir-la sinó que la seva sola intenció era veure l'interior del box, doncs de les manifestacions dels testimonis M. C. i B. C. N. D. resulta que es tracta d'una porta metàl·lica de grans dimensions, corredora i absolutament opaca, que disposa tant sols d'uns petits forats a la seva part superior per facilitar la ventilació del box, forats petits que no permeten veure l'interior del box, ni tant sols fent ús d'una llanterna. A més a més, el box sols disposa de llum artificial si s'acciona l'interruptor que hi ha dins del box, per tant, la llum del box és independent de la llum general del garatge i, altrament, el llogater del box B. C. N. D. manifestà que difícilment es pot veure l'interior del box, que la porta té una alçada

de 2,20 metres i que és molt difícil que una persona pugui veure el que hi ha dins del box pujant a la maneta, doncs no es pot agafar enlloc, i que coneix bé aquest tipus de portes ja que ha treballat vint anys de serraller i, a més a més, es dona la circumstància de que havia fet manteniment de les portes d'aquest pàrquing.

Finalment cal dir que de les fotografies obrant en autes se'n desprèn clarament com A. N. D. exercia funcions de vigilància, ja que en cap moment s'atansà a la porta sinó que es quedà prop de la zona d'accés a les escales, mirant d'un costat a l'altre, per veure si venia algun usuari del garatge, mentre B. C. N. D. forçava la maneta de la porta del box.

CONSIDERANT TERCER. No concorren en cap dels acusats circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal.

A efectes de fixació de la pena, de conformitat amb el que disposa l'article 56 del Codi Penal, tenint en compte la pena assenyalada al delictes en l'article 199.1 del Codi penal, que és d'un a quatre anys de presó, i el grau d'execució de la temptativa, que podem considerar com inacabada ja que els autors no varen arribar ni tant sols a prendre cap objecte, de conformitat amb el que disposa l'article 54.1 del Codi penal el Tribunal aplica una segona reducció de la pena i imposa als acusats la pena de sis mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys.

CONSIDERANT QUART. No hi ha lloc a responsabilitat civil, si bé s'ha d'imposar als acusats el pagament de les despeses processals causades, de conformitat amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal.

V I S T : les disposicions legals aplicables al present cas, el Tribunal de Corts,

D E C I D I M :

Condemnar els acusats A. N. D. i B. C. N. D. com a responsables penalment en el concepte d'autors d'un delict major de furt amb força en les coses en grau de temptativa, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de SIS (6) MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i al pagament de les despeses processals causades.

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.